

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie ze skargi M. R. i G. K.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 18 maja 2018 r., sygn. akt III Ca [...]

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Ł.

z udziałem Miasta Ł., G. K., B. B.- R., J. O., K. O., B. S., M. S., M. R., A. A., W. H.,

H. K., T. Z., J. C., K. K., T. K., A. Z., B. M., T. K., K. K., J. Z., M. K., Z. Ś. i J. W.-B.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 września 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Miasta Ł.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 23 grudnia 2020 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od Miasta Ł. na rzecz M. R. kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3. zasądza od Miasta Ł. na rzecz G. K. kwotę 1350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 grudnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Ł., na skutek skargi o wznowienie postępowania, zmienił postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z 18 maja 2018 r. w ten sposób, że zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Ł. z

2 czerwca 2017 r. i oddalił wniosek o stwierdzenie zasiedzenia, a także oddalił apelację Miasta Ł.

Uczestnik wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazując, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, czy sąd rozpatrując skargę o wznowienie postępowania w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia prawa własności nieruchomości jest związany wcześniejszym prawomocnym wyrokiem oddalającym powództwo o wydanie tej nieruchomości. Skarżący podniósł również, że w orzecznictwie występują rozbieżności co do wykładni art. 365 k.p.c., tj. co do zakresu mocy wiążącej orzeczenia sądu wydanego we wcześniejszym postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest wyłącznie problem o charakterze prawnym, a nie faktycznym lub wynikającym ze stwierdzonych przez skarżącego uchybień Sądu. Jego rozstrzygnięcie powinno stwarzać przy tym realne i poważne trudności, a także mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia innych spraw. Skarżący winien jest w tym przypadku przedstawić pogłębioną argumentację prawną, bowiem zagadnienie prawne musi mieć charakter ściśle jurystyczny, powstały na tle konkretnego przepisu prawa. Nie może ono odnosić się do subiektywnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (zob. postanowienia SN z 16 maja 2018 r., II CSK 15/18; z 24

kwietnia 2018 r., IV CSK 552/17; z 19 kwietnia 2018 r., I CSK 709/17; z 10 kwietnia 2018 r., I CSK 733/17).

Powołanie się na potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo istnienia poważnych wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie, przy czym konieczne jest w takim przypadku przytoczenie sprzecznych orzeczeń (por. post. SN z 23 maja 2018 r., I CSK 31/18; z 29 kwietnia 2016 r., I CSK 641/15 i tam przywołane orzecznictwo). Przez rozbieżności w orzecznictwie sądów uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania należy przy tym rozumieć istnienie zróżnicowanych albo sprzecznych rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub zbliżonych stanach faktycznych, w których mają zastosowanie te same przepisy prawa, wyłożone lub zastosowane w sposób prowadzący do wydania odmiennych orzeczeń albo innych decyzji procesowych (zob. post. SN z 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, OSNC 2016, Nr 2, poz. 29). Konieczne jest przy tym również wykazanie, że dokonanie wykładni jest niezbędne dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy (por. post. SN z 29 kwietnia 2016 r., I CSK 641/15).

Wskazana we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania problematyka była już przedmiotem wielokrotnych wypowiedzi Sądu Najwyższego. Obecnie za ukształtowany i dominujący należy uznać pogląd o wąskim rozumieniu mocy wiążącej orzeczeń. Oznacza to, że związanie prawomocnym orzeczeniem dotyczy ostatecznego rezultatu rozstrzygnięcia, a nie przesłanek, które do niego doprowadziły. Ustalenia faktyczne i ocena prawna przyjęta w jednej sprawie nie jest w związku z tym wiążąca dla sądu rozpoznającego inną sprawę (zob. w sprawie o zasiedzenie postanowienie SN z 7 lipca 2021 r., III CSKP 103/21, OSNC 2022, nr 1, poz. 11; zob. też postanowienie SN z 29 października 2021 r., III CZP 64/20; wyrok SN z 13 maja 2021 r., V CSKP 73/21, OSNC 2022, nr 2, poz. 19; uchwałę SN z 8 listopada 2019 r., III CZP 27/19, OSNC 2020, nr 6, poz. 48; wyrok SN z 26 kwietnia 2019 r., V CSK 80/18).

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i 13 § 2 k.p.c. Suma zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu adwokata w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 i § 2 pkt 5 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

[as]